

en vis Glæde hos mig; det var det ærede Medlem fra Stevns (S. Scavenius). Jeg tror, at jeg ikke er ene om at have modtaget et velgørende Indtryk af det konstitutionelle Sindelag, som det ærede Medlem udviklede her i Dag, dette, at man jo gerne kunde lade Regeringen give Koncessioner, saa længe det ikke kostede noget, men at Rigsdagen maatte med, naar der skulde gives Penge ud. Jeg vilde have sat Pris paa, at det ærede Medlem var kommen til denne Erkendelse paa et noget tidligere Tidspunkt, men jeg skal ikke sige noget ondt om det ærede Medlem, men tværtimod glæde mig ved, at det ærede Medlem nu har forbedret sig noget. Det tyder paa, at det altid er sundt at komme i Opposition — der vidnes jo, at det ærede Medlem har haft afstillig Modgang til forskellige Sider — og det synes, at denne oppositionelle Stilling, han er kommen ind i, har virket paa ham, som det virker paa saa at sige alle forstandige Mennesker: det udvikler sunde Ræsonnementer, naar man er nødt til at opponere. Men for øvrigt vil jeg sige, at der er maaske noget reelt i den Tanke, det ærede Medlem udtalede, og hans Ide tror jeg ikke er saa meget fjernt fra det, som det Mindretal, hvortil jeg hører, mener. Hvis det ærede Medlem fik sit Ønske frem, at vi vedtog § 1 og 2 og strøg § 3, vilde vi ikke være saa overordentlig langt fra en Forstaaelse om denne Sag, som vi tilsyneladende ere i dette Øjeblik. Saa var der nærmest Tale om at vedtage almindelige Regler, hvorefter man skulde rette sig ved fremtidige Anlæg og navnlig ogsaa ved Indbringelse af Lovforslag om Jærnbaner, og saa i saa Henseende vil jeg udtale min Glæde over det ærede Medlems Udvikling i konstitutionel Henseende, men jeg vil ogsaa saglig tage det ærede Medlems Udtalelser til Indtægt og deri skimte et Haab om, at der maaske kunde komme noget ud af deane Sag. Og jeg vil tilstaa, jeg vilde sætte megen Pris paa at saa noget ud af det, at vi fik fastslaaet visse Regler og særlig det, at vi fik bestemt, at et vist Tilskud var sikret, naar en Jærnbaneplan i øvrigt skønnes her i Tinget at være fornuftig. Jeg vil sætte overordentlig megen Pris paa at naa dertil, men jeg tror, at den højtærede Underrigsminister er den væsentligste Hindring derimod, fordi han har hængt disse uheldige §§ 1 og 8 paa sit Forslag. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) ytrede Ønske om, at vi ikke vare komne ind paa storpolitiske Betragtninger her. Jeg opfattede det som en for-

øvrigt mild Dadel rettet til mig, fordi jeg havde gjort et Par politiske Bemærkninger her. Men jeg skal dog sige, at det er ikke Mindretallet, der har bragt Politik ind i denne Sag, det er den højtærede Minister, der vil forrykke det hidtil bestaaende Forhold, hvad Jærnbanelove angaar, i konstitutionel Henseende, det er den ærede Minister, som vil vindicere for Regeringen en Rettinghed, som Regeringen ikke har haft, men som har ligget i Rigsdagens Haand, og det ønsker den ærede Minister paa to meget væsentlige Omraader, baade med Hensyn til Uddeling af Koncessioner, naar de da have nogen Betydning, og med Hensyn til Dptagelse af Statslaan. Derved har den højtærede Minister tvunget os hørt fra en rent saglig Behandling af denne Sag. Hvis den ærede Minister blot havde ønsket, hvad jeg tror, der er Entighed i dette Ting om at ønske, at vi fik Regler at gaa efter, saa tror jeg, at alle havde været den ærede Minister meget taknemlige for dette Lovforslag, og jeg tvivler ikke om, at man havde faaet noget ud deraf. Men den højtærede Minister har ved de to Paragraffer, jeg har nævnt, lagt et meget stærkt politisk Moment ind i denne Sag, som ogsaa har tvunget os til at tage et politisk Hensyn ved Bedømmelsen. Og om nu end den ærede Minister med megen Elfskærdighed saglig forklarede os, at §§ 1 og 8 ere meget uskyldige Ting, og at de vare en meget naturlig Følge af det andet og af de smukke Motiver, der vare strebne, kan den ærede Minister ikke komme bort fra de to Ting, at Regeringen har villet tage en Myndighed bort fra Rigsdagen, som Rigsdagen hidtil har haft, og at Regeringen vil tage en ganske ekstraordinær finansiel Myndighed, en Myndighed, som er saa skarp, at endog det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) maad gøre Front mod Ministeriet paa dette Punkt. Jeg tror ikke, den ærede Regering kan komme bort fra dette, hvis dette Lovforslag stranded, og hvis det ikke lykkes os at saa vedtaget, saadanne Regler, som vi alle kunne ønske, bliver det, mener jeg, den ærede Ministers Skyld, fordi han her har villet etablere ny statsretlige Forhold og derved tvunget dette Forslag ind paa den politiske Overvejelse, som jeg tror vi egentlig alle have ønsket at holde det frit for.

Endnu kun en eneste Bemærkning, og det er med Hensyn til Statslaan. Derom ytrede det ærede Medlem for Raskov (Hammerich), at det i og for sig kunde være fornuftigt, at Fremtiden, kommende Slægter, har noget af denne Byrde. Jeg vil ogsaa sige, at det har det ærede Medlem Ret i.